

EL VESSANT PROFESSORA D'ESCOLES I TALLERS D'ESCRITURA DE DOLORS MILLAT

Us diré que als tallers i escoles d'escriptura s'aprèn més a llegir que a escriure.

La meua experiència com a professora de tècniques literàries durant més de vint anys és que de cada 10 o 12 alumnes que tens per classe, 2 o 3 continuaran escrivint. No sé quin percentatge arribarà a publicar, però 8 hauran après a llegir bé i sobretot a trobar-li el gust a la lectura.

Les tècniques literàries que aprenen a classe i que proven de posar en pràctica, després les indaguen en la lectura. La curiositat els fa buscar la cuina, és a dir, com s'ha cuit tot plegat. Com s'ho ha fet l'autor per fer-nos plorar a la pàgina tal...

El taller i l'escola d'escriptura són un gran estímul per llegir amb criteri i plaer. A més a més, en començar a escriure, la majoria de persones s'adona que escriure literàriament no és redactar...

Quan es comprèn que darrera una novel·la, un conte, un poema hi ha una tècnica, una construcció per muntar un artifici que s'ha de fer real, veuen (alguns per primer cop) la necessitat de llegir. I entenen que a escriure se n'aprèn sobretot llegint.

En aquest apartat podríem parlar dels Clubs de lectura. El club de lectura converteix un acte solitari (la lectura) en un acte social.

Compartir amb altres les emocions que t'ha provocat un bon llibre reforça la idea de la màgia de la lectura. I si després, en parlen fora del club, pot arribar a ser contagiós.

La gran pregunta: Clubs de lectura per a joves? La meua opinió és que no. Perquè en el moment que posem l'etiqueta, discriminem, traiem màgia i sobretot es perd definitivament la transgressió: gran motivació per a la lectura.

Com a molt que sigui un club de lectura per a joves per ajuntar gent d'una franja d'edat, però mai perquè la lectura que es proposarà al club porti l'etiqueta de literatura juvenil.